

Αν καθεί αυτή η ευκαιρία άλλη δε θα υπάρξει.

Του

Στάθη Τερζή

Προέδρου της Ενωσης Νοσοκομειακών Γιατρών Αχαΐας

Προσιωνίζεται αναστάτωση μεγαλύτερη απ' αυτήν που ήδη συμβαίνει σε πολλά Νοσοκομεία της χώρας. Το ένα μετά το άλλο, ο ένας μετά τον άλλον. Από την Αχαΐα, την Κρήτη, την Χαλκιδική, την Ήπειρο. Τώρα η Θεσσαλονίκη και αρκετά Νοσοκομεία της Αθήνας.

Με την επίσκεψη εργασίας και την επίσκεψη από τις εφημερίες των ειδικευόμενων γιατρών φτάνει στα όρια του κραχ η κατάσταση. Είναι τα επίχειρα της φτηνής διπλωματίας ενός Υπουργού που έχει σαν πολιτική του την παρέλκυση και υπεκφυγή και μιας Ομοσπονδίας που μοναδικό της μέλημα είναι να διευκολύνει τον Υπουργό ώστε να συνεχίσει αυτός να παραμένει αλώβητος, ενώ γιατροί και Νοσοκομεία καθημερινά εξαθλιώνονται.

Στα όρια του επικείμενου κραχ τα Νοσοκομεία, σαν αποτέλεσμα της συσσωρευμένης οργής των γιατρών και δη των χαμηλόβαθμων και των ειδικευόμενων. Με τους τελευταίους να απέχουν και από τις εφημερίες. Με την κατάλυση επιτέλους του ταμπού της εφημερίας. Σύννομη η επίσκεψη. Οπωσδήποτε. Το κυριότερο όμως με μια δυναμική που ξεπέρασε τους δισταγμούς. Και κουρέλιασε τα σκιάχτρα, τις απειλές, τα φαντάσματα. Όλα τα ψέματα που χρόνια τώρα τρομοκρατούν (απειλές από Διοικήσεις και Διευθυντές, ο μπαμπούλας του εισαγγελέα..)

Αφορμή της κατάστασης αυτής η μη καταβολή των δεδουλευμένων εφημεριών. Και το αβέβαιο της καταβολής τους. Η βαθύτερη όμως αιτία είναι ο συσσωρευμένος θυμός τόσων χρόνων. Μας έχουν ρίξει να ζούμε και να δουλεύουμε σ' έναν εργασιακό μεσαίωνα, έρμαια ενός άθλιου και δουλοκτητικού συστήματος εφημέρευσης, με 32 ώρες εργασίας όταν εφημερεύουμε. Με μια εξωφρενική ασυδοσία στον αριθμό ημερονυχτίων ανά εβδομάδα και μήνα. Χωρίς να μπορείς να βρεις το δικίο σου πουθενά. Να είναι αυτή η εξαθλίωση κι αυτή η εξόντωση δεδομένη για την πολιτεία, το Υπουργείο, τις Διοικήσεις και -δυστυχώς- την ΟΕΝΓΕ. Να αγνοούν οι πάντες τους νόμους και τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Να επιβάλλει ο κάθε τυραννίσκος Διοικητής Νοσοκομείου ή Διευθυντής Κλινικής τέτοιους ρυθμούς δουλειάς και τέτοια ωράρια και μείς να σκύβουμε το κεφάλι και να δεχόμαστε αγόγγυστα αυτή την προστυχιά τόσα χρόνια.

Για τούτο λέω ότι η ένταση που παρατηρείται σήμερα στα Νοσοκομεία μόνο αφορμή έχει τις απλήρωτες εφημερίες. Ο κόμπος έφτασε στο χτένι της ψυχής μας. Τόσα χρόνια έχουμε εισπράξει την περιφρόνηση από πολιτεία και κοινωνία, κάθε φορά γινόμαστε οι αποπομπαίοι τράγοι ενός αμαρτωλού συστήματος και πάντοτε βρίσκεται ένα δάχτυλο να καταδείξει τον ένοχο γιατρό- ταλαίπωρο εφημερεύοντα.

Αν...

Αν σ' αυτή τη δυναμική των πραγμάτων είχαμε μια Ομοσπονδία που να μην ήταν δεδομένη απέναντι στο Υπουργείο, αν στοιχειωδώς ήθελε να κινηθεί και να πολιτευθεί επ' ωφελεία του κλάδου, αν ήθελε να παίξει ισχυρά το χαρτί του εφημεριακού, αν...

Τότε θα απαιτούσε και μισθολόγιο και ρεπό και μείωση του εφημεριακού χρόνου και αμοιβή της ωριαίας αποζημίωσης σαν υπερωρία. Αν...

Αντ' αυτού έχουμε μια Ομοσπονδία που ψελλίζει πάνω στα φληναφήματα του Υπουργείου για μια ιατροκτόνο κλαδική σύμβαση που μας ενταφιάζει μισθολογικά και εργασιακά. Που συγκατανεύει στις αοριστίες του Καλογερόπουλου. Που δίνει τράτο στον Υπουργό, ώστε αυτός να παίζει το γνώριμο σ' εκείνον επικοινωνιακό παιχνίδι.

Προσιωνίζεται αναστάτωση μεγαλύτερη απ' αυτήν που ήδη συντελείται. Να γίνει. Να επιταθεί. Αρκεί η χειραφέτηση των Ενώσεων και των κατά πόλη νοσοκομείων.

Τώρα που άνοιξαν τα ζητήματα.

Τώρα που «γυρίζει».

Αν χαθεί αυτή η ευκαιρία άλλη δεν θα υπάρξει.

